ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΩΜΟΡΦΙΑΣ

ΤΟ ΜΑΚΙΓΙΑΡΙΣΜΑ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ»

(Ἄρθρο τοῦ Ρενὲ Στούντυ)

ΤΙΠΟΤΑ δὲν ἀπασχολεῖ τόσο τοὺς κινηματογραφικοὺς ἀστέρας, ὅσο ἡ ὠμορφιά τους. Καὶ δὲν ἔχουν βέβαια ἄδικο γι' αὐτό. Πρέπει νὰ εἶνε πολὺ ὡραία μιὰ γυναῖκα, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ σταθῇ ἀντίκρυ στὸ ἀμείλικτο φῶς τῶν ἠλεκτρικῶν προβολέων καὶ νὰ κινηματογραφηθῇ σὲ διάφορες στάσεις. Βέβαια, ὑπάρχουν βεντέττες, ἡ ὁποῖες μακιγιαρίζονται πολὺ λίγο, ὅπως ἡ Γκάμπυ Μορλαί, καὶ ἡ Γκρέτα Γκάρμπο.

Ἀλλ' ὁ κινηματογράφος, ἀχόρταγος Θεός, ἀπαιτεῖ κάθε τόσο ἀπὸ τοὺς μύστας του νέες μεταμορφώσεις, κι' ἔτσι κι' οἱ ἠθοποιοὶ ποὺ δὲν συνηθίζουν νὰ βάφωνται, ἀναγκάζονται σ' ὡρισμένες περιπτώσεις νὰ ὑπακούσουν στοὺς νόμους τοῦ μακιγιαρίσματος.

Ἡ Γκρέτα Γκάρμπο ὡς Μάτα Χάρι, δὲν μοιάζει καθόλου μὲ τὴν Γκρέτα ποὺ πρωταγωνίστησε στὸ «Γκράν—Ὀτέλ», γιατί ἡ μεγάλη καλλιτέχνις στὰ δύο αὐτὰ φίλμ ὑπεδύθη πρόσωπα ἐντελῶς διαφορετικά, κι' ἔπρεπε νὰ παρουσιαστῇ στὸ καθένα μὲ διαφορετικὴ μορφή.

Χίλιες μικρὲς λεπτομέρειες καὶ χίλιες φροντίδες ἀπαιτοῦνται γιὰ νὰ μποροῦν ἡ διάφορες βεντέττες νὰ μεταμορφώνουν τὸ πρόσωπό τους καὶ νὰ διατηροῦν συγχρόνως τὴν ὠμορφιά τους.

Ἡ Κλάρα Μπόου π.χ. δὲν ξεχνάει ποτὲ ὅταν ταξειδεύει, νὰ παίρνῃ μαζύ της ἕνα μεγάλο κουτὶ γεμᾶτο διάφορα καλλυντικά. Καὶ ὅταν ἀκόμα δὲν πρόκειται νὰ ἐργαστῇ γιὰ τὸν κινηματογράφο, ἡ χαριτωμένη βεντέττα μακιγιαρίζεται μὲ πολλὴ προσοχή.

Ἡ Μπριγκίτα Χέλμ ἐπίσης δὲν παρουσιάζεται ποτὲ ἄβαφη καὶ τῆς χρειάζονται ὁλόκληρες ὧρες γιὰ νὰ μακιγιάρῃ τὸ πρόσωπό της καὶ νὰ τελειώσῃ τὸ χτένισμά της.

Ἡ Νόρμα Σῆρερ λανσάρησε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἕνα πράσινο κρεγιὸν μὲ τὰ φῶτα τῶν προβολέων.

Πολλὲς Γαλλίδες βεντέττες ἐπίσης προτιμοῦν ἕνα κρεγιὸν μώβ, τὸ ὁποῖο διάλεξαν ἔπειτα ἀπὸ δοκιμὲς διαφόρων ἄλλων χρωμάτων.

Ἡ κίτρινη πούντρα, τὴν ὁποία πολλὲς μελαχροινὲς κυρίες χρησιμοποιοῦν τώρα μέσα στὴν πόλι, ἔχει λανσαριστεῖ ἀπὸ τὶς καλλιτέχνιδες τῶν στούντιο, ἡ ὁποῖες παρετήρησαν ὅτι ἡ κίτρινη πούντρα καὶ τὰ χλωμὰ φτιασίδια ἐν γένει, εἶνε «φωτογενῆ».

* * *

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τ' ἀπαραίτητα καὶ γνωστὰ μακιγιαρίσματα, ἡ βεντέττες ἔχουν καὶ τὰ μικρά τους μυστικά, τὰ ὁποῖα φυλᾶνε μὲ πολλὴ ζήλεια καὶ πολὺ δύσκολα τὰ ἐμπιστεύονται στοὺς ἄλλους.

Ἡ Μαίρη Πίκφορδ, ἡ ὁποία ὑπῆρξε μιὰ ἀπὸ τὶς βασίλισσες τοῦ βωβοῦ κινηματογράφου καὶ τὴν ὁποία θὰ ἰδοῦμε προσεχῶς σ' ἕνα νέο φίλμ, βεβαιώνει ὅτι κανένα φτειασίδι δὲν μπορεῖ νὰ δώσῃ σ' ἕνα πρόσωπο τὴν δροσιὰ καὶ ὡραιότητα ποὺ δίνει μιὰ καλὴ καρδιὰ καὶ μιὰ ἥσυχη συνείδησις.

—Ἡ ὠμορφιά, λέει ἡ Πίκφορδ, δὲν εἶνε τόσο ζήτημα λάμψεως, ὅσο ζήτημα ἐκφράσεως. Ἕνα πρόσωπο συμπαθητικὸ κι' ἕνα στόμα γελαστὸ εἶνε θέλγητρα ἀκαταμάχητα.

Δὲν ἔχει βέβαια ἄδικο σὲ ὅσα λέει ἡ ἀξιαγάτητη βεντέττα, ἀλλ' ἡ κακὲς γλῶσσες ἐπιμένουν ὅτι ἡ Πίκφορδ γνωρίζει κάποιο μυστικό, χάρις στὸ ὁποῖο διατηρεῖ ἀνθηρότατο τὸ δέρμα της καὶ τὸ ὁποῖο δὲν θέλει νὰ φανερώσῃ.

Στὰ διάφορα στούντιο τὸ μακιγιάρισμα ἔχει ἐξελιχθεῖ σὲ πραγματικὴ ἐπιστήμη, καὶ ὑπάρχουν «μακιγιαρισταὶ» εἰδικοί, ἀληθινοὶ καλλιτέχνες, οἱ ὁποῖοι ξέρουν νὰ δίνουν σὲ κάθε βεντέττα τὸ πρόσωπο ποὺ ἀπαιτεῖ κάθε ρόλο της.

Κι' αὐτὸ εἶνε μιὰ τέχνη πολὺ δύσκολη, ἡ ὁποία πληρώνεται ἀδρότατα.

Τὸ μεγάλο μυστικὸ τοῦ μακιγιαρίσματος ἔγκειται στὴν τέχνη τοῦ χειρίσματος τῶν πινέλων, καὶ στὴν δημιουργία διαφόρων φυσιογνωμιῶν, χωρὶς καὶ νὰ χάνεται ἡ προσωπικότης τῆς ἠθοποιοῦ.

Ὅταν μιὰ καλλιτέχνις ἢ ἕνας καλλιτέχνης κάθεται στὸ σκαμνὶ τοῦ μακιγιαριστοῦ, αὐτὸς ἀρχίζει τὴ δουλειά του ἀφοῦ μελετήσει τὸ πρόσωπο καλὰ-καλά.

Ἐὰν τὰ μάτια εἶνε λοξὰ ὅπως τὰ μάτια τῶν Κινέζων, πρέπει νὰ λεπτύνουν τὰ φρύδια πρὸς τοὺς κροτάφους. Ἐὰν τὸ σχῆμα τοῦ προσώπου εἶνε πολὺ στρογγυλό, πρέπει νὰ γίνῃ λεπτότερο μὲ τὴν βοήθεια ἑνὸς φτειασιδιοῦ σκιεροῦ.

Ἡ ρυτίδες, τὰ μαῦρα στίγματα, ἡ οὐλές, ἐξαφανίζονται ἐπίσης μὲ μιὰ κρέμα, ἡ ὁποία στρώνει ἐπάνω στὸ πρόσωπο καὶ εἶνε πάντα ὁμοιόχρωμη μὲ τὸ δέρμα κάθε προσώπου.

* * *

Ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ διασήμους μακιγιαριστὰς τοῦ Χόλλυγουντ μᾶς ἔλεγε τελευταῖα :

—Ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα ὅτι τὸ ἐκφραστικώτερο χαρακτηριστικὸ τοῦ προσώπου εἶνε τὰ μάτια. Ἔ. λοιπόν, αὐτὸ εἶνε πλάνη. Τὰ μάτια δὲν ἀλλάζουν ποτὲ ἔκφρασι στὴν πραγματικότητα. Ἔχουν πάντα τὴν ἴδια λάμψι, τὸ ἴδιο χρῶμα. Μποροῦμε βέβαια νὰ τ' ἀνοίξωμε διάπλατα, ἢ νὰ τὰ μισοκλείσωμε. Ἀλλ' ὅλα αὐτὰ εἶνε παιχνίδια τῶν βλεφάρων καὶ τῶν φρυδιῶν. Ὁ βολβὸς τῶν ματιῶν μένει πάντα ὁ ἴδιος. Ὅλη ἡ ἔκφρασις μιᾶς φυσιογνωμίας δίνεται ἀπὸ τὸ στόμα. Τὸ στόμα εἶνε εὐκίνητο, ζωντανό, μεταβλητό. Τὸ ἀνοίγομε καὶ τὸ κλείνουμε ἀδιάκοπα. Τὸ στόμα εἶνε τὸ χαμόγελο, ὁ μορφασμός, ἡ ὁμιλία, τὸ φίλημα, εἶνε τὸ ζωντανὸ κέντρον τῆς φυσιογνωμίας. Ἡ γυναῖκες τὸ ξέρουν αὐτὸ καλά. Κι' ἀκόμα κι' ἐκεῖνες, ἡ ὁποῖες δὲν βάφουν τὰ μάτια τους, δὲν παραλείπουν νὰ τονώσουν τὴν γραμμὴ τῶν χειλιῶν τους. Καὶ λίγο μόνο ἂν πᾶνε πρὸς τὰ κάτω ἡ γωνιὲς τοῦ στόματος, ὅλο τὸ πρόσωπο σκοτεινιάζει καὶ φαίνεται κουρασμένο καὶ θλιμμένο. Ἐὰν πάλιν ἡ γωνιὲς τοῦ στόματος πᾶνε πρὸς τὰ ἐπάνω, ὅλο τὸ πρόσωπο φαίνεται σὰν ν' ἀκτινοβολῇ. Ἡ Γκρέτα Γκάρμπο χρεωστεῖ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὴν μεγάλη της ἐπιτυχία καὶ στὸ ἐκφραστικώτατο στόμα της, τὸ ὁποῖο δὲν ἔχει μεγάλη ἀνάγκη ἀπὸ τεχνικὸ μακιγιάρισμα. Ὑπάρχουν καὶ καλλιτέχνες, οἱ ὁποῖοι ξέρουν νὰ δίνουν στὸ πρόσωπό τους τὴν ἔκφρασι ποὺ χρειάζεται, μόνοι τους, χωρὶς νὰ καταφεύγουν σὲ εἰδικὸν μακιγιαριστή. Ἄλλοι πάλι ἀλλάζουν τὴν φυσιογνωμία τους μ' ἐλάχιστες τροποποιήσεις.

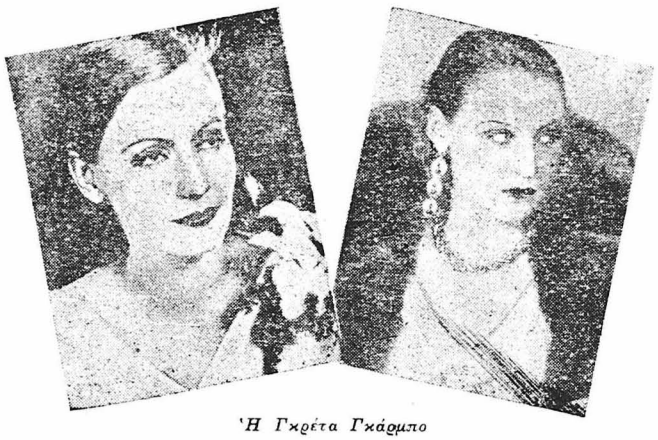

Ἡ Γκρέτα Γκάρμπο

Ἔτσι, σ' ἕνα νέο ἀμερικανικὸ φίλμ «Τὸ Ἀγοροκόριτσο», οἱ ἠθοποιοὶ ὑποδύονται πρόσωπα Κινέζων, χωρὶς νὰ ἔχουν καταφύγει σὲ πολύπλοκα μακιγιάρισματα. Δύο-τρεῖς γραμμὲς ἀπὸ κρεγιὸν καὶ μελετημένες ἐκφράσεις καὶ κινήσεις, ἔφταναν γιὰ νὰ μεταβάλουν τὰ πρόσωπα τῶν Ἀμερικανῶν σὲ πρόσωπα Κινέζων. Ἡ Ἕλεν Χάγες καὶ ὁ Ραμὸν Νοβάρρο, οἱ ὁποῖοι παίζουν τοὺς δύο κυριωτέρους ρόλους σ' αὐτὸ τὸ φίλμ, βεβαιώνουν ὅτι ὑπογράμμισαν ἁπλῶς τὰ μάτια τους καὶ τὰ φρύδια τους μὲ τὸ κρεγιὸν καὶ τὰ ἐμήκυναν σὲ σχῆμα ἀμυγδάλου, ὅπως εἶνε τὰ μάτια τῶν Κινέζων, μὲ τὴν βοήθεια λίγης κόλλας ἐπάνω στοὺς κροτάφους. Ὁ Ραμὸν Νοβάρρο ὅμως, ἀναγκάστηκε νὰ ξυρίσῃ τὸ κεφάλι του καὶ νὰ φορέσῃ μιὰ μακρυὰ κοτσίδα, γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὴν μεταμόρφωσί του σὲ Κινέζο.

Ἡ Ζανὲτ Μακτόναλντ, βεβαιώνει ὅτι δὲν βάζει παρὰ μόνο πούντρα στὸ πρόσωπό της, τὸ ὁποῖο εἶνε ἀνθηρότατο.

Ἡ Ἐλίζα Λάντι, ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ νέου περίφημου φίλμ : «Τὸ Σημεῖον τοῦ Σταυροῦ», ὁμολογεῖ ὅτι θυσιάζει ἀρκετὲς ὧρες κάθε μέρα στὸ μακιγιάρισμα.

Ἡ Οὔνα Μέρκελ τέλος, μακιγιαρίζεται μπροστὰ σ' ἕνα καθρέφτη περιβαλλόμενο ἀπὸ δέκα ἠλεκτρικοὺς λαμπτῆρας γιὰ νὰ μπορῇ ἔτσι νὰ ξέρῃ ἀπὸ πρὶν τί ἐντύπωσι θὰ κάμῃ στὴν ὀθόνη.

Προσέχετε λοιπόν, κυρίες καὶ δεσποινίδες, στὸ μακιγιάρισμά σας. Αὐτὸ εἶνε τὸ πᾶν γιὰ μιὰ γυναῖκα.

ἕνας λαὸς βουδδιστῶν τῆς Μογγολίας, ἔχων παληοὺς νόμους ποὺ καθορίζουν τὴν ἀξία μιᾶς γυναίκας. Ἕνας πατέρας, παραδείγματος χάριν, ποὺ ἀνήκει σὲ ἀνώτερη τάξι, μπορεῖ νὰ ζητήσῃ γιὰ τὴν κόρη του 10 καμῆλες ἢ 15 ἄλογα, ἐνῶ ἕνας πατέρας κατωτέρας κοινωνικῆς τάξεως ἀρκεῖται σὲ 5 ἄλογα μονάχα. Στὶς φυλὲς πάλι τῶν Ταρτάρων ποὺ κατοικοῦν κοντὰ στὰ Οὐράλια, οἱ γαμπροὶ πληρώνουν στὸν πατέρα τῆς νύφης τόσες καμῆλες, τόσα ἄλογα ἢ τόσα βώδια, ὅσα ὁρίσει ἐκεῖνος, ἀφοῦ μάθει πρῶτα ποιὰ εἶνε ἡ περιουσιακή τους κατάστασις. Στὶς νομαδικὲς ὅμως φυλὲς τῶν Σαμογετῶν, ποὺ κατοικοῦν στὶς παγωμένες στέππες, κοντὰ στὴ Λευκὴ Θάλασσα, ἡ ἀξία μιᾶς γυναίκας περιορίζεται σὲ δυὸ ἢ τρεῖς ταράνδους...

Στὴν Ἀμερική, ἡ φυλὲς τῶν ἐρυθροδέρμων ἔχουν κι' αὐτὲς τὶς ἴδιες παραδόσεις. Ὁ πατέρας μιᾶς «σκουὰβ» (νύφης) ζητάει πάντα ἀπὸ τὸ γαμπρό του νὰ τοῦ δώσῃ ἀπὸ ἕνα ὧς πέντε ἄλογα ἢ ἕνα μικρὸ βαρελάκι ρακί. Πόσο ὅμως κοστίζει μιὰ γυναῖκα ποὺ δὲν ἀνήκει σὲ πρωτόγονες καὶ βάρβαρες φυλές ; Ὁ ἀμερικανὸς καθηγητὴς Ρίτσαρντ Χὰρτ ἔχει τὴ γνώμη, ὅτι μιὰ τέτοια γυναῖκα ἀξίζει τόσο ὅσο ἡ χρυσῆ βέρα, ποὺ τὴν περνᾶμε στὸ δάχτυλό της ὅταν τὴν παντρευόμαστε.